

potřebovali jsme z dotací opravit všechno. Musela jsem vytvořit životaschopný projekt se vzájemně provázanou strukturou, aby ve všech objektech bylo něco, co vydělá na splacení úvěrů. Nakonec jsem vymyslela, že v bývalém panském domě bude hotel a v zámku expozice.

Kde jsi hledala inspiraci?

Snažila jsem se najít nějaký fungující model, který bychom mohli použít, ale ani v zahraničí jsem nic nenašla. Vše jsme budovali od nuly metodou pokus – omyl. Před dvaceti lety Loučeň nikdo neznal, neměla žádnou návštěvnickou historii, lidé nevěděli, kde je. A teď mám radost, že pravidelně býváme v žebříčcích návštěvnosti v první desítce, já mám nejraději být těsně za Karlštejnem.

Váš pověstný Příběh vánočního stromečku jinde nemají...

Tímto projektem jsme chtěli nalákat návštěvníky na zámek v zimě. A vyšlo to. Začalo to stromečkem špičkou dolů, který byl takovou náhodnou instalací. Lidé však byli zvědaví, proč, kdy a kde se takto stromečky zavěšovaly. A my jsme na tom vybudovali celý nový koncept, při kterém na naší klasické prohlídkové trase nazdobíme kolem dvacítky různých stromků. Nastudovali jsme si hodně z historie, etnografie a dalších oblastí. Náš Příběh vánočního stromečku je každý rok jiný, neopakuje se žádný stromek a výklad je vždy nový.

Jak ses stala sklářkou?

Impulzem bylo, když vloni jeden z našich dodavatelů zavřel kvůli covidu výrobu tradičních

vánočních ozdob v Horním Bradle. Mrzelo mě, že se desítky lidí, kteří jako jedni z posledních v naší zemi uměli foukat a malovat vánoční ozdoby, ocitli na úřadu práce bez možnosti pokračovat v tom, čemu se dlouhá léta učili. S manželem jsme proto během tří měsíců vybudovali na Chrudimsku zcela nový provoz, přijali něco přes polovinu propuštěných zaměstnanců, kteří do toho chtěli jít s námi, a dali se do záchrany jejich sklářského řemesla. Díky tomu se zrodila značka Koulier – české vánoční ozdoby z Oflendy. Přestože jsme neměli žádnou předchozí zkušenost, věřím našemu plánu čím dál víc. Lidé, kteří pro nás pracují, doslova rozkvétají jako růže. Fascinuje mě, co všechno umí ze skla ztvárnit. Někdy mám pocit, že ta krása doslova tryská a vznikají velmi originální vánoční ozdoby. Třeba dvě koule v krabičce. Jedna je šťastná koule, druhá veselá. A když jsou spolu, tak jsou šťastné a veselé. Jako Vánoce. O těch letošních budeme zdobit stromeček v Evropském parlamentu, to bude velká výzva.

Letos jste slavili patnácté výročí od otevření zámku. Co se za tu dobu změnilo?

Už nemáme stres, jestli turisté přijdou. Naopak dokážeme odhadnout i jejich počet. Proto můžeme plánovat investice a zaměřit se na to, jací budeme. Nikoliv jestli vůbec budeme. Osvědčily se opakované akce, které můžeme postupně vylepšovat. Přirovnala bych to k tanci. Než se ho tanečníci naučí, šlapou si na nohy, ale jakmile projdou drilem, vznášejí se po parketě. Takže mě baví dělat práci, když má člověk pocit, že tančí.